

Mot vinter Grønnsaker&frukt samt skogensbær&sopp ble preget av en fin og varm, men uvanlig tørr høst. Regnskyll i juli reddet oss fra alvorlig tørke. Med høy strømpris i vinter må vi få veden hus. Vi vet ikke hva fremtiden bringer, men pandemien ser i alle fall ut til å være under kontroll.

God Høst Tor D

epost: skatoy.flaskepost@gmail.com
mobil: 90678830

Bærekraftig utvikling?

FN's verdenskommisjon for miljø og utvikling ble i 1983 ledet av Norges tidligere statsminister Gro Harlem Brundtland. Der lanserte hun begrepet bærekraftig utvikling – ordet bærekraft brukes nå i mange sammenhenger i politikk, næringsliv og blant folk flest.

Årlig beregner forskningsorganisasjonen «Global Footprint Network» menneskehetens forbruk av naturressurser i forhold til det Jordas natur årlig kan produsere.

I 2021 tilsvarer vårt forbruk det 1,7 Jordkloder årlig produserer. Vi tar altså ut mer naturressurser enn det Jorda tåler. I 1970 var vi i balanse, men siden den gang har det årlig blitt tatt ut mer enn det Jorda regenererer.

År 2020 (med pandemi) er et unntak, pandemiltak førte til ca 10 % nedgang og et forbruk tilsvarende 1,55 klode.

Norge – et av verdens rikeste land er desverre en av verstingene når det gjelder

overforbruk. Hvis hele verden skulle leve som oss ville årlig forbruk av jordkloder være på ca. 3,6.

Globale modeller og beregninger er komplisert og befengt med usikkerhet. Men jeg synes denne måten å presentere vårt overforbruk på er illustrativ og god.

I 1985 slapp Cornelis Vreeswijk plata «Mannen som älskade träd»

«**En dag var hela jorden såld**» er en av visetittelene og det er vel der vi er i dag?

Vår velstand er tuftet på kontinuerlig vekst, altså årlig vekst i kjøp og salg av varer og tjenester. Vi rotet oss inn i et uføre der vi hvert år nå kjøper og selger mer enn det naturen vår årlig klarer å frembringe. Fortsetter vi slik bruker vi sakte, men sikkert opp alle naturreservene på kloden vår.

Om det var dette Cornelis hadde i tankene med visa fra 1985 vet jeg ikke, men her følger visa.

(melodi: I natt jag drömte ...)

En dag var hela jorden såld:

Det blev ett herrans liv!

Vad ska en köpman ta sig till!?

Vad blir nu hans tidsfördriv?

Man ställde till med en kongress

Dit alla köpmän kom

Då sporte folk, då frågte press:

Vad är det frågan om?

Det finns inget att köpa mer

Och handeln ligger still

Och ingenting att schackra om

Vad är det då ni vill?

Och köpmän satt i många dar

Och här är vad dom fann:

När ingenting kan köpas mer

Så säljer vi varann!

En dag var hela jorden såld:

Det blev ett herrans liv!

Vad ska en köpman ta sig till!?

Vad blir nu hans tidsfördriv?

FNs klimarapport 2021 omtales som «en alarm for menneskeheten». Dette førte til at miljøsaker kom på agendaen i årets valgkamp og det er forså vidt bra.

Imidlertid synes jeg våre såkalte «store ansvarlige styringspartier» ikke utviser godt nok lederskap i miljøsaker. Alle snakker de om det nødvendige grønne skiftet, men hele problemstillingen blir lullet inn i åleglatt valgflesk-preik om at omstillingen skal være rettferdig, velstand og vekst skal fortsette uendret og det hele skal gjennomføres nærmest uten at folk flest vil merke noe som helst.

Jeg er optimist - vi kan få kontroll på global oppvarming, men vi må «raska på» og det vil kreve mye av hver og en av oss. Akkurat som under pandemien trenger vi et sterkt politisk lederskap som kan ta tar store beslutninger under tidspress i miljøsaker med stor usikkerhet i beslutningsgrunnlaget.

Endringer velstandssamfunnet vårt må gjennom har en stor risiko for å ramme urettferdig. På samme måte som under pandemien er det en fare for at de svake i samfunnet vårt rammes hardest.

I tillegg må vi ta hensyn at utfordringene er globale og det betyr at vi i velstående land må bære den største delen av byrden for å løse et felles verdensproblem. I en verden der; den rikeste tidelen av menneskene forbruker over

100 ganger mer enn den fattigste tidelen; og der inaktivitet og fedme tar flere liv enn de som sliter og sulter; er det stort potensiale for forbedringer.

I Norge er 97,6 % av forbruket vårt bruk og kast, og det sammen med et høyt matsvinn bringer oss høyt opp på lista over verdens verstinger.

I et grønt skifte må vi: fjerne overforbruk, og endre til sunnere matvaner.

Vi må endre vårt verdisyn og våre velstandsmål fra en ensporet økonomisk og materiell prestisje og luksus mot nærmiljø, kultur og ikke minst nærhet til og samspill med natur.

Omstillingene vil være omfattende, langvarige og tøffe, men vi kommer trolig styrket ut, med økt trygghet og en bedre livskvalitet enn den vi har i dag.

Tor D

MEDLEM I SKÅTØY VEL?

Som kasserer har jeg oppdaget at flere "trofaste" medlemmer ikke har betalt kontingenten.

Det kan ha flere årsaker bl.a. endret epostadresse.

Jeg håper derfor potensielle medlemmer sjekker om kontingenten er mottatt.

Hvis denne savnes, så send meg en epost med navn, tlf og adresse til:

hkh@kros.no.

Hansemann - kasserer.

KRIKKENVEGEN - VEGDUGNAD

Lørdag 11. september hadde vi den årlige dugnaden på strekningen Øytunet - Eika!

Vi hadde leigd inn Per Ø med traktor for hjelp til grusing av hull langs veien.

Mange møtte opp kl 10 v/ Eidbråten - faktisk rekordoppmøte med 28 personer - fin blanding av fastboende og sommergjester/ voksne og barn!

Flere hadde gjort dugnad på forhånd, siden de ikke kunne denne dagen! Så effektive var vi at matpause blei framskynda 1 time!

Jan og Liv Berit stilte opp god mat – pølser med alt tilbehør. Etterpå var det kaffi kokt på bedehuskjele og nysteikte skoleboller både fra Tangen og Øytunet - stor stemning!

Kirsten Henjum Jensen

Månedens info fra Skåtøy Vel September 2021.09.15

Det har vært rutemøte hos Kragerø Fjordbåtselskap. Alle velforeningene i skjærgården deltar på dette møtet som er to ganger i året.

Det er Lisbeth Thoresen som deltar på

disse møtene som representant for oss.

Vi er svært glade for at Fjordbåtselskapet på denne måten involverer brukerne. Dette er nok ganske unikt.

Forgetider og priser er naturlig nok noe som opptar skjærgårdabefolkningen i stor grad. Rutene er innarbeidet og justert gjennom mange år så de store endringene er nok ikke mulig. Skåtøy er den øya som har flest anløp, naturlig nok ettersom det bor flest mennesker her.

Vidar har vært i kontakt med Varardfører Petter Abrahamsen som fortalte at det jobbes mye med å få gjort veiene på Skåtøy og Jomfruland fylkeskommunale. Tidligst vil søknaden gå til departementet på vårparten 2022 til behandling der. Hvis det blir positivt vil endringen tidligst bli satt i verk over neste sommer. Dersom dette går i orden er vi blitt forespeilet en halvering av prisene! Med ny regjering kan vi også kanskje håpe.....

Skåtøy Vel er svært fornøyd for den daglige servicen som ytes, fergene er svært punktlige og det er sjelden at det er forsinkelser.

Noen justeringer kan imidlertid kanskje være mulig. Nedenfor følger våre ønsker som vi har fått fra dere medlemmer og resultatet av disse på møtet.

Ønske

- Ferge fra Kragerø 15.25 har prioritet til Gumøy og Jomfruland. Kunne ikke Stabbestad ferga 15.35 betjent Skåtøy, den kjører stort sett tom til Stabbestad?

- Dette ville være svært bra for alle håndverkerne med arbeid på Skåtøy. Det ville gjøre arbeidsdagen lengre og oppdragene billigere.

- Samfunnsøkonomisk gunstig

Resultat: Ikke mulig

Ønske

- Kunne vært ønskelig med en rute til Skåtøy midt på dagen.

Resultat: Ikke mulig å passe inn.

Ønske

- En sak å jobbe med i forhold til Vy og fylket:

Det savnes buss på skolens fridager og om sommeren. Lite miljøvennlig å tungvint å måtte bli hentet når skolen plutselig har en fridag, som ikke alle brukere av bussen vet om

Det er begrenset med parkering på Skåtøyroa, spesielt om sommeren. Vet det er flere ferie gjester som også gjerne hadde brukt buss og ferge på byturer. Dessuten er det vanskelig å få lagt fra seg båt i byen om sommeren.

Resultat: Vi vet at dette er blitt jobbet med før. Lisbeth er villig til å jobbe 3

videre med dette. Da må hun få med seg to til tre andre. Vi oppfordrer dere der ute til å kontakte Lisbeth.

Ønske

- Differensiering av priser i forhold til store og små traktorer. Det fremstår urettferdig at en liten «Gråtass» koster det samme som en av de digre

Resultat: Dette lovte Fjordbåtselskapet å se på.

Det blir medlemsmøte med hjertestarterkurs

Torsdag 21.10 kl 18.00, vi håper også og få til litt info om sakene styret jobber med for tida.

For Styret Randi Roer Leder.

Økosofi

Beklagelse

I Flaskepost for august i artikkelen om **Økosofi og Endringsevne og -vilje**, kom jeg dessverre i skade for å formulere et aldersdiskriminerende utsagn:

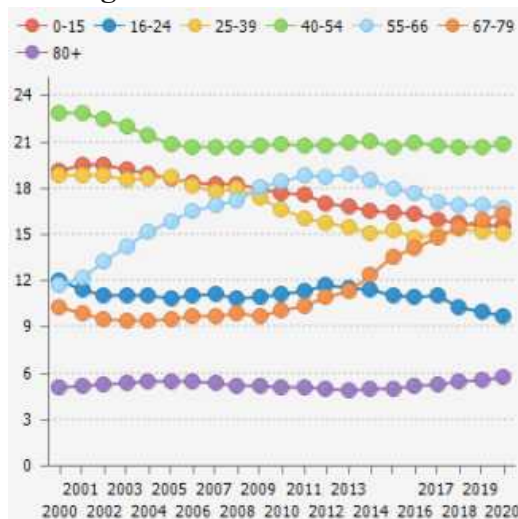
«Kanskje den største trusselen mot øyas natur, miljø og trivsel er et økende antall av sneversynte storforlangende, gamle, surmagede, gubber og kjæringer?».

Denne spissformuleringen var ment til

å provosere alle oss veletablerte som tenderer til å mene at vi alltid har fasiten og vet best. Men det var ikke meningen å skjære alle eldre over en kam. Evne og vilje til endringer til beste for lokal natur, miljø og trivsel er selvfølgelig uavhengig av alder – vi kan jo starte med den enkleste endringen av verden – redusere lysforurensing fra hytter og hus på Skåtøy ved slå av utelys og veilyk når vi ikke er ute og har bruk for det.

En spiss og provoserende, men kanskje bedre formulering er: For mange sneversynte, storforlangende og surmagede «gubber» av begge kjønn og i alle aldre.

Demografi.

I følge SSB har befolkningsandelen i Kragerø kommune under 25 år sunket med ca 5% siste 20 år, mens for de over 55 år har den økt med ca. 12%.

Lave barnetall og mange eldre er en stor utfordring for kommunens fremtid.

For Skåtøy og i øydistriktet er demografiutfordringene enda større. Det bør nå så få barnefamilier i skjærgården at fast bosetning på sikt trolig er truet, - bør barnefamilier i skjærgården rødlistes?

I et lite lokalmiljø skal det heldigvis ikke så mye til for å bedre situasjonen – hver enkelt familie teller.

Kardinalspørsmål er hvilke prosjekter kan og må vi nå gjennomføre for å få flere barnefamilier til skjærgården og samtidig passe på natur, miljø og trivsel i lokalmiljøet?

I løpet av de siste 20 år fikk vi til både en stor festival og en privat Montessori-skole. Dette var store risikable prosjekter som mange den gang trodde var umulig. Da burde vi klare få flere barnefamilier hit også?

Klimaangst?

Er vi (eller i alle fall jeg) alt for bekymret for uheldig effekter av menneskeskapt global oppvarming, forurensing og tap av natur? Global oppvarming får mye av oppmerksomheten for tiden.

Internasjonal felles politisk fokus på forskning og kunnskap gjør at klimamodellene for å regne seg fram til temperaturendringer og effekten av disse nå er i ferd med å bli ganske gode. Imidlertid er all naturvitenskap befengt med usikkerhet, men usikkerheten går ned med økende kunnskap.

Jeg tror de lokale konsekvensene av global oppvarming her i skjærgården klarer vi fint å håndtere. Vi har ressurser, kunnskap og tid til å tilpasse oss de forventede lokale klimaeffekter.

Indirekte vil trolig globale klima-effekter gi alle oss i rike vestlige land langt større utfordringer. De kan føre til omfattende problemer for global vareproduksjon og handel, noe som direkte vil påvirke vårt levesett og vår velstand.

En human håndtering av et stort antall klimaflykninger er trolig en enda større utfordring for oss i den vestlige del av verden.

Naturen vår

Jeg tror lokal ødeleggelse av natur og arts mangfold er en verre krise og større utfordring for vår fremtid i skjærgården enn effekten av global oppvarming alene.

Naturvitenskapen dokumenterer nå tydelig slike ødeleggelser, og på Skåtøy kan vi med egne øyne se forandringene

komme snikene over tid. Uheldige konsekvenser for natur og arts mangfold trer ikke like tydelig fram som de for global oppvarming, i alle fall ikke lokalt på Skåtøy. Selv om vi trolig ikke er blant verstingene kan og bør vi som bor og ferierer i skjærgården, hver og en av oss skaffe seg mer kunnskap og gjøre mer for å ta bedre vare på naturen vår loalt.

Vår marine natur

Den mest dramatiske endringen er ikke så lett å se - den skjer under vann. Ser vi nøyere etter er marint liv i knuppetangen nede ved brygga i ferd med å dø helt ut. Den tradisjonelle matauken fra fangst og fiske for folk langs kysten vår er nå nesten helt borte. Dette har skjedd skremmende raskt med det resultat at livskvaliteten ved å bo i hus og hytter på kysten nå er vesentlig forringet.

Sjøfugl er en god indikator for tilstand til livet i havet. Vi burde oppfattet alvorret tidligere - i Dønвика forsvant fiskemåkene allerede for 30 - 40 år siden. Vi forbannet de grådige havmåker (Svartbak og Gråmåke) som vi trodde fortrenget et tialls «fast bosatte» fiskemåker fra bukta. Realitetene var trolig at det var måkenes matfat i knuppetangen som ble betydelig redusert for fiskemåkene, og det samme ute på sjøen for havmåkene.

Svartbak og Gråmåke er nå erstattet av Skarv av samme grunn - enda mindre mat både i knuppetangen og på sjøen.

Vi ser også at mengden rur, blåskjell, strandsnegler er dramatisk redusert, disse beiter på marint liv nederst i næringskjeden, nok en indikasjon på at noe er riv ruskende galt i sjøen vår.

Dessverre er sjøen vår (bukter, vik og sund) ikke bare lokale, men en del av Oslofjorden, Skagerrak, Nordsjøen og verdenshavene. Økosystemene i havet er komplekse, og det fins lite kunnskap og forskning på disse. Mens naturvitenskap har gitt oss gode regnemodeller for klima, er det dårlig stell med modeller for kjemiske og fysiske forhold i havet og konsekvenser for livet der. Det betyr at de tiltak som besluttes for å ta vare på havet er befengt med stor usikkerhet.

Problemen i havet er uten tvil menneskeskapt. Lokal, regional og global forurensing; global oppvarming; overfiske; havbruk; olje; spredning av uønskede arter; osv. En annen kompliserende faktor er at fordi havet er stort, tar det svært lang tid (flere tiår) før man ser konsekvenser av forurensing eller resultater av rensetiltak.

Det ser også ut som overfiske kan ødelegge store økosystemer på en slik måte at de ikke tar seg opp igjen.

På Grand Banks Newfoundland ødela overfiske verdens største torskebestand og på tross av totalfredning i mer en 30 år har den ikke tatt seg opp igjen.

Kveletak på sjøvann?

Kvelstoff er det gamle navnet på Nitrogen. Ser vi på Ytre Oslofjord har det vært en femdobling av nitrogen-tilførsel til siden førindustriell tid.

Siste 30 år har det vært en økning på henholdsvis 19 og 30 prosent fra jordbruk og avløp. Nitrogen er gjødsel for alger som igjen gir næring til fisk og sjødyr. Men produseres det for mye alger dør disse synker til bunnen.

Når alger råtner forbrukes oksygen og uten oksygen dør alt liv i sjøvann – er det kvelstoffet som er i ferd med å kvele alt liv i Oslofjorden?

Kloakk fra ca 2 millioner mennesker havner i Oslofjordområdet, og renseanleggene fjerner ikke Nitrogen fordi det er vanskelig og dyrt.

Hva skal vi gjøre?

«Ikke hør på meg», sier unge Greta Thunberg alvorlig, «hør på vitenskapen i stedet.» Og føyer til: «Uansett om du tror på teorien om menneskeskapte klimendringer, kan vi virkelig ta sjansen på å

ikke gjøre noe?»

Det er ikke for sent, men du må gjøre noe i dag sa den gamle Arne Næss i år 2000 år og Christian Gierløff var inne på det samme nesten 100 år tidligere.

Jeg er optimist for fremtiden og tror vi kan løse problemene. Jeg velger å stole på naturvitenskapen til tross for alle dens usikkerheter.

(Alternativt kan man ty til religion eller konspirasjonsteorier, men der er usikkerhetene enorme).

Tor D

Tilfeldighetene rår?

Mange av oss har vel opplevd at folk med relasjoner til hverandre møtes på underlige steder og tider. Det er morsomt og spennende og noen ganger virker det så rart eller usannsynlig at vi sier:

«Det kan ikke være tilfeldig», men er det skjebnen?

På nasjonaldagen «Canada day» 1 juli i år 2000 spaserte jeg og Gerd i George Street i St. Johns på Newfoundland. En jobb for Petro Canada gjorde at jeg bodde et års tid i St John's – et sted som ikke akkurat regnes som verdens navle.

I folkemengden ser jeg et hode som rager over de fleste, og jeg sier til Gerd, «er ikke det Nils?»

Det var det og Nils Hollum (Christian Gierløffs barnebarn) kjente jeg, for selv om han bodde i Montreal hadde han familiehytte på Ærø, ca. 200 m utenfor Dønvika der jeg bor. Det var overaskende og hyggelig å treffe på en nabo fra Skåtøy, så vi inviterte Nils på middag i leiligheten vår i utkanten av St. John's.

Jeg liker meg best nær sjøen så vi spaserte hjem langs bryggene i Harbour Drive. Plutselig hviner det i bremsen, en bil stopper, ruller ned ruta å sier «jöss hva gjør du her?».

Det er en annen kompis Bjørn Rudstrøm fra Bærø, og han blir også med på middagen. Ingen av oss tre ante noe om at de andre hadde noe på Newfoundland å gjøre på denne tiden.

En skulle tro at det er høyst usannsynlig at tre kompiser fra lille Skåtøys nabolag skulle møtes på denne måten – er det skjebnen som rår? I jobben min har jeg holdt litt på med risikoanalyser og sannsynlighets beregning. Det har lært meg at for at sammenfallende hendelser skal være usannsynlige, må de være uavhengige. Det er mangel på uavhengighet som lurer oss til å tro på skjebnen.

Norsk oljemiljø er ikke så stort og de som jobber utenlands er relativt få. I år 2000 var det stor oljeaktivitet på Grand Banks utenfor Newfoundland og der var det bruk for norsk kompetanse.

Nils er en «Globetrotter» som reiser mye utenom allfarvei. Blant annet har han padlet kajakk langs kysten av både Labrador og Grønland, og nå var altså turen kommet til Newfoundlandbesøk.

Vi tre som møttes har i tillegg til en felles relasjon til Skåtøy flere andre relasjoner og forhold som statistisk sett ikke er uavhengig av hverandre. At vårt møte i St John's stemmer med statistikk og sannsynlighetsberegninger er bra for matematikken, men ellers kjedelig – la oss heller undre oss og glede oss over livets mange forunderlige og merkelige hendelser.

Vel hjemme igen

I en telefonsamtale med Trygve Braatø nylig påpekte han et pussig lokalhistorisk sammentreff.

Trygve var på Bak Fasadens bokbad 14. august der Asbjørn Johannesens bok om Christian Gierløff ble lansert. Da kom det fram at Christian Gierløff var journalist i Ørebladet tidlig på 1900 tallet før han bosatte seg på Dønnevig gård på Skåtøy. Den historieinteresserte Trygve koblet det til en annen journalist i Ørebladet, Sven Elvestad, og hans artikkelserie i Ørebladet om «Captain Donvigs Lifesaving Globe». Kaptein Dønvig er født, oppvokst og bodde på Dønnevig Gård. Hans far Kittil Jørgensen leide ut stedet til Christian Gierløffs far Gustav

Klem Gierløff slik at Christian hadde sine barndoms somre på Dønvig Gård.

Litt historie

I 1902 ansatte Ørebladet to unge journalister Sven Elvestad og Christian Gierløff, begge ble forfattere med en stor bokproduksjon. Sven Elvestad er nok mest kjent for alle sine krimbøker under pseudonymet Stein Riverton.

Hvem kjenner ikke detektiven Knut Gribb fra: Detektiv-Magasinet (1928–66), Bladkompaniets romanserie Knut Gribb (1971–2004) og NRK Radioteatret (1998–2010)

Christian Gierløff var nok mer samfunnengasjert, nytenkende og forut for sin tid. Det er velfortjent at vi i samtiden nå forsøker «å blåse litt støv» av hans forfatterskap.

Som vi ser i det etterfølgende var det ikke enkle småjobber de to unge journalister fikk i Ørebladet.

Sven Elvestad (1884 - 1934)

I 1902 skrev han en avisartikkel om det såkalte Skjeberg-mysteriet. Artikkelen gjorde ham landskjent, og samme år utgav han sin debutbok, den anonymt utgitte Skjebergmysteriet.

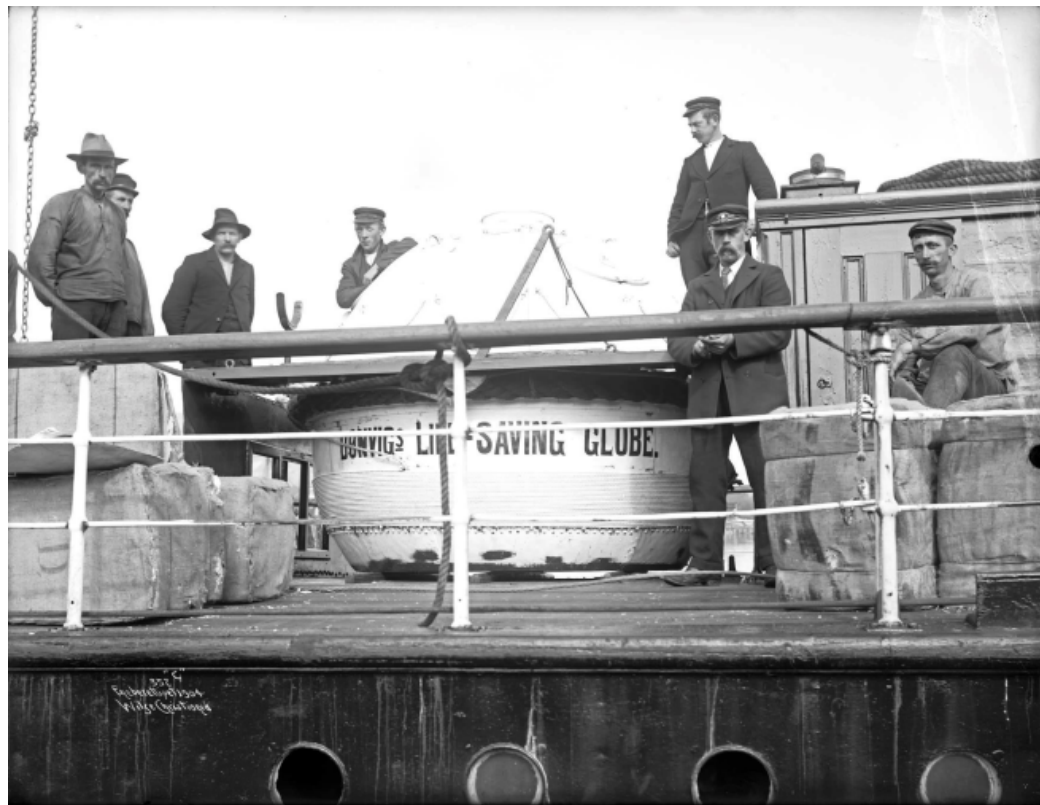
Kort tid etterpå ble han ansatt som journalist i Ørebladet. Her var han til 1907.

I Ørebladet var han en slags «stuntjournalist». For eksempel intervjuet han en løvetemmer og det forgikk inne i buret med løven tilstede.

Han mistet sin far på sjøen i 1896 og da kaptein Dønvig søkte etter en journalist som skulle delta på en sjøprøve med hans lukkede livbåt i Nordsjøen i 1904 meldte han sin interesse.

Tidligere sjøprøver viste at Dønvigs lukkede livbåt fungerte ved kystforlis, det var hovemålet for hans oppfinnelse. (Tre fjerdedeler av alle skipsforlis på denne tiden skjedde ved strandinger nær land og da var åpne livbåter ubrukelige i brytende sjø på grunt vann).

Men nå skulle den prøves på åpent hav, den skulle kastes ut i Nordsjøen og drive for vær og vind i lengere tid til den strandet. Det ble lagt stor vekt på at journalisten og to sjøfolk skulle ha det bra på turen, rikelig med øl, brennevin, hareragu og andre godsaker ble lastet ombord. Utenfor Nederland krabbet de

tre ombord i Dønvisgs bøye som stod på dekk på D/S Ragni.

Den flatbunnede kulen stod på planker og skulle sklies pent over rekka ned i sjøen. Allerede her gikk noe galt, isteden for å skli pent over rekka tippet bøyen helt rundt og gikk til havs med bunnen i været. Bøyen fungerte som den skulle,

den rettet seg pent opp på grunn av ballasttankene i bunn, og Ragni forvant i horisonten. Inne i bøyen var der verre, hverken last eller mannskap var sikret for å bli sjø satt med bunnen i været. De lå forslåtte på dørken i en gjørme av skummende øl og annen proviant.

Elvestad var ikke sjøsterk og ble snart også sjøsyk av bøyens slingring og rulling.

(Alle som har prøvd en lukket livbåt i sjø vet at det er ikke spørsmål om, men når du blir sjøsyk. Opphold i en trang lukket livbåt er så plagsom at dagens beredskapskrav i Nordsjøen er: Standby fartøy eller helikopter skal være tilgjengelig for å plukke opp folk fra livbåter senest to timer etter en evakuering).

Bøyen ballasttanker i dobbeltbunn var også ferskvannsreservoar. Skilleveggene var støpt i betong, men her hadde håndverkerne slurvet og sementen løste seg opp og ferskvannet ble til en grå suppe, men heldigvis hadde noen ølflasker berget. Ferden ble avbrutt etter et par døgn, og de ble slept i land i Nederland.

Elvestad skrev tre artikler i Ørebladet om ferden med rosende omtale av bøyen, han hadde tross alt stor tro bøyens livreddende egenskaper og kaptein Dønvisgs bestrebelse for livredding til sjøs.

Hvilket helvete oppholdet ombord var

omtalte han først mange år senere. Elvestad hadde senere tilknytning til skjærgården vår ved hyppige besøk hos Eli og Helge Krog på Sweigårdholmen. Eli Krog skriver om Elvestad og hans opplevelser i bøyen i sin bok *Lek med minner*, og dette beskrives også i hans biografier.

Christian Gierløff (1879 - 1962)

I 1902 ble Christian Gierløff ansatt som Ørebladets “reisende medarbeider” og leverte en rekke reportasjer fra inn- og utland til avisen frem til 1905.

I 1903 utga også han en bok: «Til Amerika med emigrantene, dagbog-blade sommeren 1903».

Om Elvestad intervjuet og skrev om datidens verdenskjente norske oppfinner kaptein Dønvig så var ikke Gierløff noe dårligere. Ørebladet sendte han til Amerika der han blant andre møtte selveste Thomas Edison.

De to journalistkolleger må ha kjent hverandre og begge må ha kjent til kaptein Dønvig fra Skåtøy. Jeg har ikke kommet over noe skriftlig som beskriver vennskap eller senere kontakt, selv om begge to var glad i Kragerøskjærgården.

Gierløff besøkte sin søster Christiane på Dønnevig Gård på Skåtøy (hans barn- doms feriested som han senere kjøpte og bosatte seg på), og Elvestad var mye på Sweigårdsholmen.

Krake søker make?

Kanskje fins forklaringen på manglende kontakt mellom de to forfatterne i en av Elvestad biografier der han skildres:

«Han var 197 cm høy, veide over hundre kilo, brukte minus 22 i briller og hadde en stor, rød portvin-nese. Han drakk 10-15 liter vin hver dag og røykte oppunder 100 sigaretter daglig».

Mye tyder på at levemannen Elvestad var svært så forskjellig fra den asketiske

og idealistiske Gierløff. Det er også forståelig at Elvestad kun ble 50 år gammel, mens Gierløff ble 83 år.

Uansett er det interessant å se hvordan stort og smått av personer, hendelser og nære og fjerne steder veves sammen for kystens folk. Spesielt morsomt er det når Skåtøy og skjærgården rundt er fellesnevneren.

Tor D

Båtopptak.

Første båtopptak blir mandag **4. okt.**

Vil du ha opp båten din på denne dagen, må du kontakte Trygve B 92057168, så tidlig som mulig før og innen 6 oktober. Eller Bjørn Tore Finsrud 90081102.

Neste båtopptak blir så seint som været tillater det.

Trygve Braatø 2021

Det skjer på Skåtøy

SKÅTØY KAFÉ

Velkommen til Quiz på
Skåtøy Kafe
[Kafeens hjemmeside](#)

Vi inviterer til quiz med quizmaster Simen Stubbene den 24. september kl. 19:00, før vi lukker dørene for sesongen.

Vi serverer pizza & Skåtøymiddag, og garanterer god stemning i beste Skåtøy-stil

||
Begrenset antall plasser! Meld deg på ved å sende oss en melding på Messenger eller ved å kom innom oss

Hilsen Cathrine og gjengen

Mellommyra Fritidsforening informerer.

Årsmøte i Mellommyra Fritidsforening 4.juni vedtok at medlemskretsen for Mellommyra Fritidsforening blir utvidet til å gjelde alle med fast bosteds adresse på Skåtøy.

MFF ønsker dermed alle med fast bostedsadresse på Skåtøy, spesielt barnefamilier, til å være med å drifte det flotte anlegget vi har på Bråtøy.

MFF inviterer gamle å nye medlemmer til et medlems møte/ sosial samling på Mellommyra søndag 17 oktober kl. 14.00.
Agenda medlemsmøte Oppgradering Tennisbanen.

Styre Mellommyra Fritidsforening

Skåtøy Kirke

Søndag 10. oktober kl. 1130.

Gudstjeneste med gullkonfirmantfest.
Prest: Harald Gulstad. Organist: Jorunn Myre.
Offer til menighetsarbeidet.
Gjeldende smittevernregler vil bli fulgt.

Velkommen Skåtøy menighetsråd

Gratis konsert spesielt for Skåtøyfolk (alle er selvfølgelig velkomne) **fredag 22/10** med sopranen Ingrid Vetlesen m pianist.

Publikum får høre sanger som handler om utemmede naturkrefter...
Musikk av Grieg, Wolf, Clara og Robert Schumann m.flere.

Ca kl 1830 tilpasset ferge, men blir annonsert mer spesifikt på **FB** og nettsidene kragerokirkene.no

Plakater henges opp når det nærmer seg.

Vil oppfordre Skåtøy folk til å virkelig benytte seg av denne muligheten til å oppleve klassisk sang og musikk fremført av profesjonelle kunstnere.

Mvh Terje

Lokalet – vårt eget hus.

Vi kommer til å sette opp stillas for en ute-dugnad med maling på veggene ut mot vannet og kanskje noen vinduer ut mot veien.

Kristin Skotmyr Aasvikt

Huskestua.

Vi prøver å starte med Huskestua igjen **27.september kl 18.00**

Det er flere som har savnet disse treffene, vi håper at noen av dere som ikke har vært der før prøver et besøk.

Da ses vi på lokalet til mandag.

Grethe Olsen